

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลอง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดอุบลราชธานี”
มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง
ที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร และกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้
กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มี
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวต่างกัน และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของ
นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมต่างกัน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบบนัยสำคัญทางสถิติจะแสดงด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

* แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของ
โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดอุบลราชธานี ลักษณะพื้นฐานที่วิเคราะห์เพื่อการเข้าใจกลุ่มตัวอย่าง เป็น
เบื้องต้น คือ ภูมิหลังทางชีวสังคม ซึ่งข้อมูลที่อยู่ในระดับนามบัญญัติ (nominal) ใช้การคำนวณ ร้อย
ละ การวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 60 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุม กลุ่มละ 30 คน ได้จำแนกตามภูมิหลังทางชีวสังคมของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลการเรียน
เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว แสดงด้วยตารางที่ 4.1 - 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
ชาย	13	43.30	7	23.30
หญิง	17	56.70	23	76.70

จากตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 และเพศหญิง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 และเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.70

ตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย

ผลการเรียนเฉลี่ย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
ตั้งแต่ 2.49 ลงมา	13	43.33	7	23.33
ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป	17	56.66	23	76.67

จากตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย ซึ่งใช้ผลการเรียนเฉลี่ย ในภาคเรียนที่แล้ว กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 และผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67

ตารางที่ 4.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ ของครอบครัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	20	66.67	11	36.70
ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป	10	33.33	19	63.30

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว ซึ่งเป็นรายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวต่อเดือน นำมาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ รายได้ต่ำ และรายได้สูง กำหนดให้นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ และนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้สูง โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัว น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลจากการทดลอง โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ 3 ข้อ เนื่องจากได้สุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (Random assignment) จึงสามารถเลือกสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมได้ ซึ่งสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ใช้การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t – test independent) และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test Dependent) ส่วนการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และ 3 ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) การวิเคราะห์ทางสถิตินี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณ โดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ซึ่งจะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ” วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบอิสระ ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.4 - 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตร และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		\bar{X}	(S.D.)	t
กลุ่มทดลอง (ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร)	30	109.57	8.96	2.01
กลุ่มควบคุม (ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ)	30	114.07	8.64	

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบอิสระ ได้ค่าที เท่ากับ 2.01 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ

ผลที่พบสรุปได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตรและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		(\bar{X})	(S.D.)	t
กลุ่มทดลอง (ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร)	30	135.63	16.73	1.43**
กลุ่มควบคุม (ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ)	30	123.90	11.84	

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบอิสระ ได้ค่าที เท่ากับ 1.43 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 135.63 สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 123.90

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรจะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ”

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็น
กัลยาณมิตร

กลุ่มทดลอง (ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร)	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		(\bar{X})	(S.D.)	t
ก่อนการทดลอง	30	109.57	8.96	7.87**
หลังการทดลอง	30	135.63	16.73	

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตร ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ ได้ค่าที่เท่ากับ 7.87 ซึ่งมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า หลังจากที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา
พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 135.63 สูงกว่าก่อนการได้ใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร คือ เท่ากับ 109.57

ผลที่พบในส่วนนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้ใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่า
ก่อนการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน กลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็น กัลยาณมิตรกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า
“นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล
มาก เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและ
แบบใช้เหตุผลน้อย” สมมติฐานการวิจัยข้อนี้คาดว่า หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา
พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุน

และแบบใช้เหตุผลมาก น่าจะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลน้อย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ในการวิเคราะห์ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล ซึ่งต้องการตรวจสอบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลมากกับน้อย จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกันหรือไม่ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตรกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	104.53	104.53	82.44	.00**
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว(ข)	3	.85	.28	.31	.82
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา					
พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร (ก)	23	24.33	1.06	3.94	.38
ความคลาดเคลื่อน	2	.29	.29		
รวม	29	130.00			

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลมาก และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลน้อย มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลมาก มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียนที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลน้อย และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

ผลที่พบสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลมาก เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรสูงกว่านักเรียน ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลน้อย”

2.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับ ภูมิหลังทางชีวสังคม

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกัน” สมมติฐานการวิจัยข้อนี้คาดว่า การที่นักเรียนมีภูมิหลังทาง ชีวสังคม 3 ประการ ได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกัน การวิเคราะห์จะใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ซึ่งมีการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรเป็นตัวแปรอิสระตัวแรก และ ภูมิหลังทางชีวสังคม (เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว) ครั้งละตัวแปรเป็นตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุสมทบ การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร กับตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมเป็นสำคัญ

ตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมที่นำมาเป็นตัวแปรสหพบ ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น เพศชายกับเพศหญิง
- 2) ผลการเรียนเฉลี่ย นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มต่ำ และกลุ่มสูง กำหนดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา เป็นผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป เป็นผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูง
- 3) รายได้ของครอบครัว นำมาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ รายได้ต่ำ และรายได้สูง กำหนดให้นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ และนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้สูง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับภูมิหลังทางชีวสังคม ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.8 - 4.10

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน กลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับเพศ

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	7.13	1.73	3.90	.09
เพศ (ข)	1	1.00	1.00	4.50	.12
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา					
พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร(ก)	24	7.57	.32	.29	.92**
ความคลาดเคลื่อน	3	.67	.22		
รวม	29	16.37			

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรนักเรียนกลุ่มทดลอง ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับเพศ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามเพศ แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรไม่แตกต่างกัน แต่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเป็นผลที่เคยพบแล้วในสมมติฐานข้อที่ 1

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศต่างกัน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร กับผลการเรียนเฉลี่ย

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	12.25	12.25	.05	.83
ผลการเรียนเฉลี่ย (ข)	1	30.25	30.25	.13	.73
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร (ก)	22	8823.38	401.06	1.75	.28
ความคลาดเคลื่อน	5	1143.67	228.73		
รวม	29	10009.55			

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ พิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเป็นผลที่พบแล้วในสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามผลการเรียนเฉลี่ย และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับผลการเรียนเฉลี่ย

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน
กลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตรกับรายได้ของครอบครัว

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	2	608.33	304.17	1.62	.33
รายได้ของครอบครัว (ข)	2	12.67	6.23	.03	.97**
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร (ก)	22	8237.68	374.44	1.99	.32
ความคลาดเคลื่อน	3	565.17	188.39		
รวม	29	9423.85			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนกลุ่มทดลองกับรายได้ของครอบครัว พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเป็นผลที่เคยมพบแล้วในสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายได้ของครอบครัว และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับรายได้ของครอบครัว

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน ภายหลังการใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร จะมีพฤติกรรม ความเป็นกัลยาณมิตรแตกต่างกัน”